

OE2015.S-1021-15
TfK2015.1050

Betinget fængsel i 40 dage med vilkår om samfundstjeneste for vold efter straffelovens § 244 ved at have sparket 6-årig søn på låret.

Strafferet 21.2, 32.2.

T, født 1974, blev fundet skyldig i at have sparket sin da 6-årige søn flere gange på låret med mærker til følge. Byretten fastsatte i medfør af straffelovens § 244 straffen til fængsel i 40 dage, der blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste i 40 timer inden for en længstetid på 9 måneder og en prøvetid på 1 år og 3 måneder. Afviklingstiden og prøvetiden var forlænget som følge af T's helbredsforhold. Landsretten fandt under henvisning til straffelovens § 81, nr. 11, straffen passende udmålt. Da anklagemyndigheden havde påstået stadfæstelse, stadfæstedes tillige dommens bestemmelse om antallet af samfundstimer, prøvetid og længstetid.

Ø.L.D. 11. august 2015 i anke 7. afd. S-1021-15

(Karen Hald, Finn Morten Andersen og Ib Hounsgaard Trabjerg med domsmænd).

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Carsten Brix, besk.).

Roskilde Rets dom af 8. april 2015

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 19. december 2014.

T er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 - vold, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden fra februar 2010 til ultimo februar 2012 på adressen - - - i Køge at have forøvet vold mod sin biologiske søn, F, født den 15. februar 2008, idet tiltalte ved to lejligheder tildelte F et slag i numsen og en lussing, ligesom tiltalte i perioden fra den 8. til den 11. november 2014 på adressen - - - i Køge flere gange sparkede F på ydersiden af hans lår med mærker til følge.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Der er under hovedforhandlingen dokumenteret en videoptaget afhøring af F. Der henvises til optagelsen. Der blev under hovedforhandlingen afgivet forklaring af tiltalte og af vidnet P.

Forklaringerne blev lydoptaget, men da dommen blev anket, er forklaringerne efterfølgende renskrevet således:

Tiltalte har forklaret, at F boede fast hos ham i perioden fra februar 2010 til februar 2012, dog afbrudt af, at han arbejdede i Frankrig i perioden ca. 1½ år. Han var i Frankrig i sidste halvår af 2012. F's lillebror, B, bor hos sin mor. Det har fungeret fint.

Han har set billederne i sagen, hvor F har blå mærker på benene. Han mener, det er, fordi de søndag eftermiddag har leget kildeleg i sengen.

F lå ind over tiltalte, B var også med, og han kildede tiltalte under fødderne. Da han blev kildet, trak han som en refleks benene til sig og kom på den måde til at ramme F på låret. F begyndte at græde, og tiltalte trøstede ham. F sagde til ham, at ham »far, far du sparkede mig«. Tiltalte sagde til ham, at det måtte han ikke sige, for det var ikke rigtigt, men det var sådan, F opfattede det. Det var sket i løbet af eftermiddagen. Der havde ikke været nogen konflikter mellem ham og F søndag morgen, men der havde været en konflikt lørdag aften, lige før aftensmaden. Det startede med en konflikt mellem F og B. Han husker ikke, hvad der startede konflikten, men F

gjorde et eller andet ved B, der fik ham til at græde. Han tog derfor F og bar ham ind på værelset, hvor han kunne sidde i 5 minutter. Efter 5 minutter gik tiltalte ind til F og talte med ham, og sagde, at hvis de havde fået aftensmad, var han kommet i seng. F sad på B's seng.

Tiltalte har haft så ondt i sin ryg, hvilket er blevet lidt bedre, men p.t. spiser han 15 piller om dagen. Det var meningen, at F og B skulle have været i skole om mandagen, men F sagde, at han havde ondt i benet, og tiltalte havde så ondt i sin ryg, at han simpelthen ikke orkede at følge børnene i hverken skole eller børnehaven, så de blev hjemme. De havde en ren hyggedag, hvor de så NetFlix og byggede hule under spisebordet.

F var også på et tidspunkt gået ind i sofabordet. Han ved ikke, om F havde ondt i benet, fordi han var gået ind i sofabordet, eller fordi tiltalte havde ramt ham i forbindelse med kildelegen. Det var et uheld det i sengen.

Foreholdt afhøringsrapport af 20. november 2014, bilag 14, side 7, 2. sidste afsnit, om at børnene ikke var af sted i skole og børnehaven på grund af, at de var snottede, og F havde haft blodnæse, forklarede tiltalte, at han knap nok kan huske dagen på politigården. Det var den dag, han første gang så videoen med F. Hans verden er gået fuldstændig i stå siden november måned, men det er korrekt, at F havde blodnæse i løbet af weekenden. B har hele sit liv haft problemer med sine lunger. Det hele ramlede sammen i den weekend, hvorfor det var nærliggende at holde en fridag, og han var måske også lidt egoistisk, for så slap han for at køre dem frem og tilbage. M bor lige ved siden af tiltalte, og det var derfor også nemmere for hende at hente B hjemme hos ham.

Han fik underretning om sagen, da kommunen ringede til ham. Børnene kom herefter hjem til M, hvor de har været siden. I sidste måned stak F af fra sin SFO og kom hjem til tiltalte. Han har fået lov til at få enkelte opkald på Facetime med børnene. M ville ikke lade ham tale med F på hans fødselsdag. Da F stak af fra SFO'en, var han hos tiltalte i 5-10 minutter. Han har ikke slået F i numsen eller givet ham en lussing, da han var 2-3 år gammel. Han har klappet ham i numsen, når de har leget. Han har aldrig slået ham og kunne heller aldrig finde på at sparke ham.

F var 4-5 år, da han tog til Frankrig, og B er 2 år yngre. Han tog til Frankrig for at arbejde, da han fik mulighed for at få en lederstilling i en virksomhed i Danmark, men som er en fransk virksomhed, og det var et led i hans ansættelse, at han var 5 måneder i Frankrig. På et tidspunkt, hvor han var hjemme fra Frankrig, enten en weekend eller i ferien, fik han papirerne om separation fra M. M blev boende i huset indtil 1. september. Han er ikke i tvivl om, at han ramte F på benene, da de om søndagen lå og legede i sengen.

Ugen før episoden i sengen hentede tiltalte F i SFO'en. De skulle da krydse hovedvejen i Køge, hvor der er et helleanlæg på midten, hvor de med deres cykler stod og ventede på, at de kunne komme over. Pludselig begyndte F at gå over, selv om der kom en bil. Helt naturligt tog tiltalte fat i F, og han faldt halvt ned med cyklen. F sagde bagefter, at tiltalte havde skubbet ham. De talte om det, da de kom over på den anden side af vejen, hvor F fik at vide, at det måtte han ikke gøre.

Han blev nødt til at acceptere, at han ikke måtte se børnene efter videoafhøringen. Den dag F stak af fra SFO, sad tiltalte hjemme omkring kl. 17.00. Det bankede på døren, og da han åbnede døren, stod F stortudende udenfor døren. Han hoppede op ad tiltalte, som var fuldstændig chokeret. De talte kort sammen, og han var godt klar over, at han ikke kunne beholde ham. Efter 5-10 minutter sendte han F hjem igen. F sagde, at han kom, fordi han savnede tiltalte. F mindede tiltalte om, at de over Facetime havde aftalt, at han måtte sutte F på øreflippen og næsen, det er noget, de har

sammen. Tiltalte fik også et kram af F. Han har ikke set F siden, og heller ikke B.

Tiltalte oplyste, at der efter denne episode er blevet anlagt en forældremyndighedssag. Inden da var de enige om, hvordan tingene skulle være.

P har som vidne forklaret, at hun arbejder i den SFO og børnehaveklasse, hvor F gik, ind til han skiftede skole. Hun kendte ham godt. Hun var syg eller havde fri den mandag i november, hvor F ikke var i skole. Hun så det dagen efter, da hun krydsede børnene ind. Hun spurgte derfor F, om han havde haft en hyggelig dag hjemme. F svarede, at det havde han ikke, han havde været hjemme, fordi han havde ondt i siden. Hun spurgte, hvordan det kunne være, om han var faldet eller væltet, men han sagde, at det var hans far, der havde sparket ham. F hviskede det til hende og spurgte, om de kunne tale om det i et lokale ved siden af, hvilket de gjorde. F fortalte, hvad der var sket og hvorfor og viste hende mærket. Han startede med at sige, at han var blevet sparket, fordi han havde drillet sin lillebror, men han var stoppet.

Forevist foto bilag 1, forhold 1 og 2, bekræftede vidnet, at det var det mærker, F havde.

Efter hun havde fortalt det til ledelsen, overtog ledelsen sagen. F virkede lidt trykket den dag, da han havde lovet sin far ikke at sige noget om det. Hun sagde til F, at hun var nødt til at gå videre med det. F tog det rigtig fint og gik tilbage i klassen. F havde, mens han gik på skolen, mange konflikter med de andre børn, hvor der ikke skulle så meget til, før han slog eller råbte. Han var også tilbøjelig til at gemme sig under bordene. Inden han blev flyttet, var F der ikke så meget, og de talte ikke så meget om det, der var sket, da han virkede trykket af situationen. De talte aldrig om det i klassen. De sagde bare, at F ikke havde det så godt. Hun har tænkt, at der var brug for, at F blev undersøgt, da han var meget udadreagerende.

Tiltalte forklarede om sine personlige forhold, at han gik hjemme med F det første halve år, efter han var blevet født, da M havde fået en fødselsdepression. Derfor har han fået et tættere forhold til F. Han er p.t. sygemeldt på grund af sin ryg, fordi han ingenting kan. Sagen har påvirket ham rigtig meget psykisk.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Det afgørende for sagen er, om retten kan stole på det, F forklarede under afhøringen.

Forklaringen støttes af, at F havde et tydeligt blå mærke på låret, svarende til, at han har været udsat for noget, der har gjort ondt.

Forklaringen støttes også af, at F uopfordret og straks, der var anledning til det, fortalte pædagogen, at faderen havde sparket ham.

F bekræftede, at han, faderen og broderen havde leget kildeleg, men det var ikke i forbindelse med denne leg, han havde fået »sparket«, men efter en voldsom konflikt med faderen, hvor F forklarede, at anledningen var, at han havde drillet lillebroderen.

Retten anser det på baggrund af den dokumenterede videoafhøring og det anførte for bevist, at tiltalte har sparket F mere end 1 gang.

F har også forklaret om anden form for vold, men først efter at have forklaret, at der ikke var sket mere og først efter, at afhøringen havde været overordentligt længe for en 6-årig dreng. Herudover forklarede han om noget, som var sket for så længe siden, at retten må tvivle på, at han har kunnet huske det. Retten kan heller ikke se bort fra den mulighed, at F kan have oplevet, at den lange afhøring ville slutte, hvis han forklarede noget, som damen gerne ville høre, og så gjorde det.

Tiltalte kendes derfor skyldig i vold ved i november 2014 på sin bopæl at have sparket F mere end 1 gang og ikke yderligere vold.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Vold mod et lille barn taler for ubetinget straf, at volden udsprang af en konflikt mellem de to søskende, og oplysningerne om tiltaltes

helbredsforhold og følgerne for tiltalte af det skete taler i modsat retning.

Retten anser det derfor for forsvarligt at bestemme, at straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Straffen skal derfor ikke fuldbyrdes, hvis han overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2. Han skal herunder udføre samfundstjeneste i 40 timer.

Retten har med henvisning til oplysningerne om tiltaltes helbredsforhold fastsat en længere afviklingstid og afledt heraf prøvetid end sædvanligt.

Thi kendes for ret

T straffes med fængsel i 40 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis han overholder følgende betingelser:

1. Han må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år og 3 måneder fra endelig dom.

2. Han skal inden for en længstetid på 9 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 40 timer.

3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen, til samfundstjenesten er udført.

Han skal betale sagens omkostninger.

Østre Landsrets dom

Roskilde Rets dom af 8. april 2015 (- - -) er anket af T med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte, der har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke var i Frankrig 1½ år, men kun 5 måneder. Han ramte F på låret med sit knæ under kildelegen. Han har i andre situationer oplevet, at F blander ting sammen. Dette kan forklare hvorfor, F har forklaret, at han blev sparket i forbindelse med skældud og ikke i forbindelse med kildeepisoden. På grund af sine rygsmerter er han slet ikke i stand til at hoppe og sparke med begge ben, sådan som F har forklaret. Han kan fortsat ikke huske, hvad han forklarede under afhøringen på politigården, men han stoler på det, politiet har skrevet, og vil derfor ikke bestride, at han dengang forklarede, at de blev hjemme om mandagen, fordi børnene var snottede, og F havde blodnæse.

Han har fortsat ikke haft samvær med drengene. Han så tilfældigt drengene forrige weekend. Han var nede at handle i Netto, da moderen kom ind med både F og B. F virkede glad for at se tiltalte. Han løb hen til ham og ville op. Det var en meget vanskelig situation for tiltalte.

Den i byretten af vidnet P afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Endvidere er videooptagelse med afhøring af F den 12. november 2014 blevet afspillet.

Personlige oplysninger

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for denne sag.

Efter den undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808, der er indhentet forud for byrettens behandling af sagen, skønner Kriminalforsorgen tiltalte egnet til en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har forklaret, at der ikke er ændringer i hans personlige forhold, bortset fra at det nu er fastslået, at han har en diskosprolaps.

Landsrettens begrundelse og resultat

4 voterende udtaler:

Også efter bevisførelsen for landsretten finder vi af de grunde, der er anført i dommen, tiltalte skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisvurdering.

2 voterende udtaler:

Uanset at F's forklaring virker sammenhængende og troværdig, så kan det ikke udelukkes, at F har sammenblandet to episoder og sammenkædet en skade påført under leg med en tidsmæssigt sammenfaldende episode, hvor han fik skældud. At det blå mærke er påført under leg underbygges af F's forklaring om den noget specielle måde, sparket er udført på. Herefter, og da der alene er en sikker forklaring om vold i denne ene situation, finder vi det ikke godtgjort med den til domfældelse fornødne sikkerhed, at tiltalte har øvet vold mod sin søn. Vi voterende stemmer derfor for at frifinde tiltalte.

I overensstemmelse med stemmeflertallet findes tiltalte skyldig som fastslået i dommen.

Af de grunde, der er anført af byretten, og under hensyn til, at der er tale om vold mod et værgeløst barn på 6 år, jf. straffelovens § 81, nr. 11, findes straffen passende udmålt. Herefter og idet der ikke er grundlag for at gøre straffen helt betinget, stadfæster landsretten dommen. Da anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, stadfæstes tillige dommens bestemmelse om antallet af samfundstjenestetimer, prøvetid og længstetid.

Thi kendes for ret

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.